

Sygnatura akt VIII Ga 149/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2017 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Budzyńska (spr.)

Sędziowie: SO Agnieszka Górka

SR del. Aleksandra Wójcik-Wojnowska

Protokolant: stażysta Paulina Rynkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 26 maja 2017 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa P. R.

przeciwko Ł. R.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 28 listopada 2016 roku, sygnatura akt XI GC 897/16

oddala apelację.

SSR del. A. W. SSO A. B. SSO A. G.

Sygn. akt VIII Ga 149/17

UZASADNIENIE

Powód P. R. wniósł o zasądzenie od pozwanego Ł. R. kwoty 13.549 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu oraz o orzeczenie o kosztach procesu.

Powód wskazał, że zawarł z pozwanym trzy umowy o świadczenie usług informatycznych, w ramach których wpłacił pozwanemu za ich wykonanie kwoty składające się na należność dochodzoną pozvem. Powód podniósł, że pozwany nie dotrzymał terminu realizacji umów, wobec czego skorzystał z przysługującego mu na podstawie umów prawa do odstąpienia od umowy i zażądał zwrotu wpłaconych środków.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwany zakwestionował stanowisko powoda co do skutecznego odstąpienia od umowy. Przyznał jednocześnie, że strony zawarły trzy umowy o świadczenie usług informatycznych wraz z planem finansowym, gwarantującym określonej zarobki oraz że powód zapłacił na poczet realizacji umów wskazane kwoty. Pozwany podniósł, że umowy z dnia 7 grudnia 2015 r. nie mógł wykonać z przyczyn nieleżących po jego stronie, a leżących po stronie firmy zewnętrznej, której pozwany zlecił zainstalowanie na serwerze streamingu wideo.

Wskazał, że w związku z powyższym zaproponował powodowi zwiększenie zysku z innej umowy tj. z dnia 21 grudnia 2016 r. a dotyczącej serwisu hostingowego. Pozwany wskazał także, że nie mógł wykonać umowy ze względu na brak współpracy ze strony powoda - nie otrzymał od powoda danych do systemu płatności (...). Wskazał, że co prawda powód przesłał hasło, ale ono nie działa. Pozwany zarzucił, że § 2 pkt 3 umów mówi o rozwiązaniu umów a nie odstąpieniu od nich, a więc nie stanowi przesłanki do zwrotu ceny. Wskazał, że pismem z dnia 5 kwietnia 2016 r. wezwał pozwanego do współdziałania w zakresie wykonania umów.

Wyrokiem z dnia 28 listopada 2016 roku Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie uwzględnił w całości dochodzone przez powoda powództwo oraz orzekł o kosztach procesu (sygn. akt XI GC 897/16).

Sąd I instancji ustalił, że w dniu 7 grudnia 2015 r. pozwany Ł. R. zawarł z powodem P. R. umowę o świadczenie usług informatycznych. Umowa dotyczyła serwisu streamingu video wraz z planem marketingowym gwarantującym określony miesięczny zarobek. Zgodnie z § 2 pkt 2 umowy wykonawca zobowiązał się dostarczyć plan marketingowy w terminie do 3 dni roboczych od daty zakończenia projektu strony internetowej.

W § 2 pkt 3 umowy klient zastrzegł sobie prawo do rozwiązania umowy na podstawie § 4 w przypadku gdy wykonawca nie wykona projektu strony w określonym powyższe czasie.

W § 2 pkt 4 umowy wskazano, że została zawarta na czas określony i obowiązywała do dnia 3 stycznia 2016 r. Wykonawca w ww. terminie zobowiązać się zakończyć projekt strony internetowej klienta. Termin może zostać wydłużony na podstawie aneksu do umowy.

W 2 pkt 5 umowy wskazano, że klient otrzymuje „gwarancję zarobkową”. W przypadku gdy podczas danego okres rozliczeniowego klient na podstawie dostarczonego planu marketingowego nie uzyska dochodu zgodnie z załącznikiem nr 2, wówczas przysługuje mu prawo do odstąpienia od umowy na podstawie § 4.

W § 3 pkt 1 umowy wskazano, że opłata zaprojektowanie strony internetowej wynosi 3983,74 zł netto, powiększona o podatek VAT. Zapłata powinna nastąpić z góry.

W § 4 pkt 1 umowy określonej jako „odstąpienie od umowy” wskazano, że w przypadku nie spełnienia warunków określonych w § 2 pkt 6 i 7 oraz załącznika nr 2 do umowy, klientowi przysługuje prawo odstąpienia od umowy.

W § 4 pkt 3 umowy strony ustaliły, że w przypadku gdy klient mimo zastosowania się do planu marketingowego nie uzyska dochodu zgodnie z załącznikiem nr 2 do umowy wykonawca ma obowiązek zwrócić należność o której mowa w § 3 pkt 1 w przeciągu 3 dni na rachunek bankowy klienta, zaś klient ma obowiązek zwrócić wszystkie dane portali, tj. skrypt serwisu, domenę, bazę danych, plan marketingowy itp.

W § 4 pkt 4 umowy wskazano, że w przypadku opóźnienia w zwrocie należnej wpłaty wykonawca zapłaci klientowi odsetki ustawowe od należnej kwoty za każdy dzień opóźnienia.

Załącznikiem do umowy była specyfikacja projektu strony internetowej, deklaracja comiesięcznego dochodu klienta, i faktura VAT na kwotę 4900 zł brutto (3983,74 zł netto).

Zmiana umowy wymagała formy pisemnej pod rygorem nieważności.

Przy podpisaniu tej umowy M. R. wpłacił Ł. R. opłatę w kwocie 4900 zł.

Umowa nie została wykonana w terminie przez pozwanego.

W dniu 21 grudnia 2015 r. strony zawarły umowę o świadczenie usług informatycznych. Umowa dotyczyła portalu hostingi premium wraz z planem marketingowym gwarantującym określony miesięczny zarobek.

Zgodnie z § 2 pkt 2 umowy wykonawca zobowiązał się dostarczyć plan marketingowy w terminie do 3 dni roboczych od daty zakończenia projektu strony internetowej.

W § 2 pkt 3 umowy klient zastrzegł sobie prawo do rozwiązania umowy na podstawie § 4 w przypadku gdy wykonawca nie wykona projektu strony w określonym powyższe czasie.

W § 2 pkt 4 umowy wskazano, że została zawarta na czas określony i obowiązywała do dnia 15 stycznia 2016 r. Wykonawca w ww. terminie zobowiązał się zakończyć projekt strony internetowej klienta. Termin może zostać wydłużony na podstawie aneksu do umowy.

W 2 pkt 5 umowy określono, że klient otrzymuje „gwarancję zarobkową”. W przypadku gdy podczas danego okres rozliczeniowego klient na podstawie dostarczonego planu marketingowego nie uzyska dochodu zgodnie z załącznikiem nr 2, wówczas przysługuje mu prawo do odstąpienia od umowy na podstawie § 4.

W § 3 pkt 1 umowy wskazano, że opłata zaprojektowanie strony internetowej wynosi 1747,94 zł netto, powiększona o podatek VAT. Zapłata powinna nastąpić z góry.

W § 4 pkt 1 umowy „odstąpienie od umowy” wskazano, że w przypadku nie spełnienia warunków określonych w § 2 pkt 6 i 7 oraz załącznika nr 2 do umowy, klientowi przysługuje prawo odstąpienia od umowy.

W § 4 pkt 3 umowy wskazano, że w przypadku gdy klient mimo zastosowania się do planu marketingowego nie uzyska dochodu zgodnie z załącznikiem nr 2 do umowy wykonawca ma obowiązek zwrócić należność o której mowa w § 3 pkt 1 w przeciągu 3 dni na rachunek bankowy klienta, zaś klient ma obowiązek zwrócić wszystkie dane portali, tj. skrypt serwisu, domenę, bazę danych, plan marketingowy itp.

W § 4 pkt 4 umowy wskazano, że w przypadku opóźnienia w zwrocie należnej wpłaty wykonawca zapłaci klientowi odsetki ustawowe od należnej kwoty za każdy dzień opóźnienia.

Załącznikiem do umowy była specyfikacja projektu strony internetowej, deklaracja comiesięcznego dochodu klienta, i faktura VAT na kwotę 4900 zł brutto (3983,74 zł netto).

Zmiana umowy wymagała formy pisemnej pod rygorem nieważności. Przy podpisaniu umowy M. R. wpłacił Ł. R. opłatę w kwocie 2150 zł. Umowa nie została wykonana w terminie przez Ł. R..

W dniu 25 stycznia 2016 r. strony zawarły kolejną umowę o świadczenie usług informatycznych. Umowa dotyczyła realizacji portali aukcyjnego wraz z planem marketingowym gwarantującym określony miesięczny zarobek.

Zgodnie z § 2 pkt 2 umowy wykonawca zobowiązał się dostarczyć plan marketingowy w terminie do 3 dni roboczych od daty zakończenia projektu strony internetowej.

W § 2 pkt 3 umowy wskazano, że została zawarta na czas określony i obowiązywała do dnia 19 lutego 2016 r. Wykonawca w ww. terminie zobowiązał się zakończyć projekt strony internetowej klienta. Termin może zostać wydłużony na podstawie aneksu do umowy.

W § 2 pkt 4 umowy klient zastrzegł sobie prawo do rozwiązania umowy gdy wykonawca nie wykona projektu strony w określonym powyższe czasie.

W 2 pkt 5 umowy wskazano, że klient otrzymuje „gwarancję zarobkową”. W przypadku gdy podczas danego okres rozliczeniowego klient na podstawie dostarczonego planu marketingowego nie uzyska dochodu zgodnie z załącznikiem nr 1, wówczas przysługuje mu prawo do odstąpienia od umowy na podstawie § 4.

W § 3 pkt 1 umowy wskazano, że opłata zaprojektowanie strony internetowej wynosi 5283,74 zł netto, powiększona o podatek VAT. Zapłata powinna nastąpić z góry.

W § 4 pkt 1 umowy „odstąpienie od umowy” wskazano, że w przypadku nie spełnienia warunków określonych w § 2 pkt 6 i 7 oraz załącznika nr 1 do umowy, klientowi przysługuje prawo odstąpienia od umowy.

W § 4 pkt 3 umowy wskazano, że w przypadku gdy klient mimo zastosowania się do planu marketingowego nie uzyska dochodu zgodnie z załącznikiem nr 1 do umowy wykonawca ma obowiązek zwrócić należność o której mowa w § 3 pkt 1 w przeciągu 3 dni na rachunek bankowy klienta, zaś klient ma obowiązek zwrócić wszystkie dane portali, tj. skrypt serwisu, domenę, bazę danych, plan marketingowy itp.

W § 4 pkt 4 umowy wskazano, że w przypadku opóźnienia w zwrocie należnej wpłaty wykonawca zapłaci klientowi odsetki ustawowe od należnej kwoty za każdy dzień opóźnienia.

Załącznikiem do umowy była deklaracja comiesięcznego dochodu klienta, i faktura VAT na kwotę 6499 zł brutto (5283,74 zł netto).

Zmiana umowy wymagała formy pisemnej pod rygorem nieważności. Przy podpisaniu umowy M. R. wpłacił Ł. R. opłatę w kwocie 6499 zł. Umowa nie została wykonana w terminie przez pozwanego.

W dniu 14 stycznia 2016 r. pozwany poinformował powoda, że z przyczyn leżących po swojej stronie nie może ukończyć zlecenia nad serwisem streamingowym. Zaproponował zwiększenie - w związku z opóźnieniem - planu marketingowego z 6000 zł na 11.000 zł przy serwisie płatnego pobierania plików z serwerów premium.

W odpowiedzi Ł. R. wskazał, że rekompensata go w pełni zadowala.

W e-mailu dnia 6 lutego 2016 r. pozwany wskazał, że musi zmodyfikować skrypt, tak aby sprzedawać konta z limitem transferu. Poinformował, że F. nie miał takich limitów w momencie, kiedy budował serwis. Zwrócił się do powoda o wstrzymanie wszystkich kampanii reklamowych do czasu wydania update skryptu.

W e-mailu 10 marca 2016 r. powód zwrócił się do Ł. R. z zapytaniem, jak postępują prace. Wskazał, że nie otrzymał planu marketingowego. Zapytał się także, co się dzieje z serwisem streamingowym, albowiem minęło już dużo czasu od dokonania płatności.

W e-mailu z dnia 19 marca 2016r . powód zwrócił się do ponownie do pozwanego z zapytaniem, jak postępują prace. Wskazał, że mijają kolejne tygodnie a zarobki z serwisów które zamówił wynoszą „0” zł.

W odpowiedzi e- mailowej z dnia 19 marca 2016 roku pozwany wskazał, że odnowiła mu się rana po wypadku, którego doznał w lutym i nie jest w stanie dotrzymać terminów, gdyż „ciągle lata po lekarzach”. Wskazał, że w przeciągu 7 dni zwrócić środki za niewykonane prace.

Pismem z dnia 5 kwietnia 2016 r. pozwany wezwał powoda do współdziałania przy wykonaniu umowy.

E – mailem z dnia 7 kwietnia 2016 r. powód odstąpił od trzech wyżej opisanych umów z uwagi na niedotrzymanie przez pozwanego terminów na ich wykonanie. Wskazał, że wydłużenie terminów realizacji umów wymagało aneksu, który nie został podpisany. Podał, że na podstawie §2 pkt 3 umów, zgodnie z którym klient zastrzegł sobie prawo do rozwiązania umowy, gdy wykonawca nie wykona projektu strony w określonym powyższe czasie rozwiązuje wszystkie zawarte z Ł. R. umowy. Wezwał Ł. R. do zwrotu wpłaconych środków.

Strony przed procesem wymieniały wzajemnie pisma, w których kwestionowały wzajemne roszczenia. Pismem z dnia 11 kwietnia 2016 r. powód wezwał pozwanego do zwrotu wpłaconych kwot.

Sąd Rejonowy podniósł, że w sprawie bezsporny był fakt zawarcia przez strony trzech umów, z których powód uiszczył należności dochodzone pozwem.

Sąd Rejonowy zauważył, że pozwany wskazał przyznał, że nie dotrzymał terminów określonych w umowach, podnosząc że nastąpiło to z przyczyn leżących po jego stronie oraz braku współpracy powoda.

Sąd I instancji podkreślił, że pozwany nie wykazał, że umowy zostały wykonane nawet po terminie. Dowód z przesłuchania pozwanego w tym zakresie nie jest w ocenie Sądu wystarczający. Pozwany jeżeli zaprojektowałby strony internetowe mógłby przedłożyć do akta adresy wskazanych stron, wykonane projekty stron internetowych.

Co do przeszkód w wykonaniu umowy leżących po stronie powoda – Sąd Rejonowy uznał, że powyższe nie znajduje potwierdzenia w materiale dowodowym sprawy. Brak jest korespondencji e- mailowej wskazującej na to, że to powód nie współpracował z pozwanym przy realizacji umów. Wręcz przeciwnie e-mail z dnia 6 lutego 2016 r. przeczy tym twierdzeniom. Ponadto w e-mailach pozwany potwierdzał, że opóźnienie w wykonaniu umów leży z powodu okoliczności występujących po jego stronie.

W ocenie Sądu I instancji twierdzenia pozwanego kwestionujące prawdziwość e- maila z dnia 19 marca 2016 r. nie są wiarygodne. Wskazał, że wydruk z dnia 19 marca 2016 r. nie zawiera podpisu (podobnie jak inne wydruki z e- maila) więc nie są dokumentami prywatnymi w rozumieniu kodeksu postępowania cywilnego a innymi środkami dowodowymi. Zaprzeczenie prawdziwości nie zmienia więc oceny wskazanego środka dowodowego. Pozwany nie zaprzeczył w sprzeczniwie, że wskazany e- mail został wysłany z jego skrzynki nadawczej. W toku przesłuchania pozwany wskazał, że nie przypomina sobie aby e- mail został wysłany. Ponadto powód okazał swoje skrzynkę, z której wynika, że e- mail tej treści został do niego nadany. Strona pozwana na rozprawie nie potrafiła wyjaśnić tej okoliczności i nie ustosunkowała się do niej. Zaprzeczenie prawdziwości załącznika nr 2 i 3 nie wpływa natomiast na wyniki postępowania. Pozwany nie wykazał natomiast, aby wykonał umowy zawarte z powodem.

Powyższe okoliczności uzasadniały w ocenie Sądu odstąpienie przez powoda od umów. Wskazał, że strony zastrzegły prawo rozwiązania umowy poprzez odesłanie do § 4 w zw. z § 2 pkt 3 umowy z dnia 7 grudnia 2015 r., w § 4 w zw. z § 2 pkt 3 umowy z dnia 21 grudnia 2015 r. oraz w § 3 w zw. z § 2 pkt 4 umowy z dnia 25 stycznia 2016 r., przy czym w tym ostatnim wypadku nie ma odesłania do § 4.

Dokonując wykładni powyższych postanowień Sąd Rejonowy uznał, że niewątpliwie przewidziano w nich możliwość odstąpienia od umowy, albowiem takie uprawnienie przysługuje w przypadku umów wzajemnych wierzycielowi z powodu opóźnienia po stronie dłużnika. Wskazał ponadto, że w dwóch umowach łączących strony § 2 pkt 3 odsyła do § 4, który mówi o odstąpieniu od umowy. W trzeciej umowie brak tego elementu odesłania, jednak zważywszy na związek czasowy pomiędzy zawartymi umowami Sąd rejonowy uznał, że ich interpretacja powinna być analogiczna.

Z punktu widzenia przepisów kodeksu cywilnego Sąd Rejonowy zakwalifikował treść § 2 pkt 3 (w przypadku dwóch pierwszych umów) oraz § 2 pkt 4 (w przypadku ostatniej umowy) jako zastrzeżenie możliwości odstąpienia od umowy na wypadek niewykonania zobowiązania w terminie ściśle określonym - art. 492 k.c., wskazując, że w takiej sytuacji kodeks cywilny daje możliwość odstąpienia od umowy bez wyznaczenia terminu dodatkowego i taką też możliwość w ocenie Sądu strony przewidziały w umowie.

Sąd Rejonowy zaznaczył, że w umowach należy badać zgodny zamiar strony i cel umowy (art. 65 § 2 k.c.). W ocenie Sądu I instancji nie sposób również przy wykładni umowy pominąć okoliczności, że zostały one sporządzone przez pozwanego. Wątpliwości należy więc w ocenie Sądy wyklądać na korzyść powoda. Powód uiszczył z góry należności z każdej z zawartych umów. W ocenie Sądu wykładania pozwanego wskazująca, że uprawnienie powoda ograniczałoby się do rozwiązania umowy, bez jakichkolwiek roszczeń zwrotnych jest pozbawiona logiki. Wskazać należy, że w takiej sytuacji pozwany mógłby w ogóle umowy nie wykonywać, nie podejmować żadnych działań a i tak uiszczony przez powoda wynagrodzenie byłoby należne, w sytuacji opóźnienia w realizacji umowy. Powód w istocie rozwiązując umowę na podstawie § 2 pkt 3 i § 2 pkt 4 (w ostatniej umowie) pozbawiałby się możliwości dochodzenia wpłaconych kwot.

Powyższe, zdaniem Sądu I instancji, prowadzi do wniosku, że cel umowy wskazuje na to, iż § 2 pkt 3 oraz § 2 pkt 4 (przy ostatniej umowie) przyznawał powodowi prawo do odstąpienia od umowy, co skorelowane jest zarówno z § 4 umowy jak i z art. 492 k.c.

W ocenie Sądu Rejonowego powód odstąpił skutecznie od umowy w dniu 7 kwietnia 2016 r.. Odstąpienie od umowy zostało stwierdzone pismem, co wypełnia przesłankę z art. 77 § 2 kc, dla jego skuteczności. Wymóg stwierdzenia pismem oświadczenia o odstąpieniu od umowy nie jest równoznaczny z wymogiem formy pisemnej, stąd brak podpisu pod treścią e- maila nie prowadzi do braku skuteczności tego oświadczenia. Ponadto dla oświadczenia o odstąpieniu nie ma zastrzeżonego rygoru nieważności, a rygoru trudności dowodowych nie stosuje się w stosunkach pomiędzy przedsiębiorcami (art. 74 § 3 kc). Pozwany nie kwestionował, że e- maila z dnia 7 kwietnia 2016 r. otrzymał. Skutki odstąpienia od umowy wynikają natomiast zarówno z art. 494 k.c. jak i z § 4 umowy łączącej strony, który przewiduje zwrot wzajemnych świadczeń. Na gruncie niniejszej sprawy zwrot wpłaconych wynagrodzeń w kwotach 4.900 zł, 2150 zł, 6499 zł. Łącznie stanowi to kwotę wskazaną w pkt I wyroku.

Strona pozwana nie wykazała w ocenie Sądu, że dokonała jakichkolwiek świadczeń na rzecz powoda z tytułu realizacji umowy. Nie wносиła również o zwrot takich świadczeń w toku niniejszego postępowania.

Odnosząc się do pozostałych zarzutów pozwanego Sąd Rejonowy podniósł, że pozwanego obciąża działanie firmy z której pomocą zobowiązanie wykonywa (art. 374 kc). Fakt, że zewnętrzna firma miała problemy techniczne nie wpływa w ocenie Sądu na odpowiedzialność pozwanego z tytułu umów zawartych z powodem. Pozwany za działania tej firmy ponosi bowiem odpowiedzialność na zasadzie ryzyka.

Nie uznał przy tym Sąd Rejonowy proponowanej przez pozwanego rekompensaty (zwiększenie zysków z innej umowy) za zmianę umowy. Bardziej przekonujące uznał w tym zakresie Sąd zeznanie powoda, że jest to rekompensata za wykonanie umowy po terminie. Sąd dał wiarę powodowi w całości, albowiem jego zeznania są konsekwentne i poparte załączonymi do pozwu wydrukami e- mail. Wskazał, że zgodnie zawartymi umowami zmiana umowy wymagała formy pisemnej pod rygorem nieważności, czego propozycja zawarta w wiadomości elektronicznej nie wyczerpuje. Pismo z dnia 5 kwietnia 2016 r. wysłane długo po terminach do których pozwany miał wykonać zobowiązanie Sąd uznał za pismo mające jedynie na celu uniknięcie odpowiedzialności. W ocenie Sądu I instancji pozwany nie wykazał, że powód nie współdziałał przy wykonaniu zobowiązania. Brak jest przedsądowego wzywania powoda do wykonania określonych czynności. Zwłaszcza, że z akt sprawy wynika, że strony kontaktowały się w formie elektronicznej. W treści e -maili pozwany przyznawał, że niewykonanie umów leży po jego stronie. Zgłaszał gotowość zwrotu wpłaconych środków.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 455 kc w zw. z art. 481 kc. Wysokość odsetek została określona w §4 pkt 4 umów jak również termin zwrotu, który wynosił 3 dni. Powód mógł więc się domagać odsetek od dnia 11 kwietnia 2016r . Żądanie zasądzenia odsetek od dnia 25 kwietnia 2016 r. było więc w pełni uzasadnione. Powód powielił żądanie do zapłaty w piśmie z dnia 11 kwietnia 2016 r. (k. 44).

O kosztach procesu Sąd I instancji orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c.

Od powyższego wyroku apelację wywiódł pozwany, zaskarżając go w całości.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. naruszenie prawa materialnego tj. art. 492 k.c. w zw. z art. 65 § 2 k.c. przez jego błędną wykładnię i niewłaściwą interpretację § 2 pkt 3 umowy o świadczenie usług informatycznych z dnia 7 grudnia 2015 roku, § 2 pkt 3 umowy o świadczenie usług informatycznych z dnia 21 grudnia 2015 roku, § 2 pkt 4 umowy o świadczenie usług informatycznych z dnia 25 stycznia 2016 roku polegającą na przyjęciu, że zgodnie z celem umowy postanowienia te zastrzegają możliwość odstąpienia od tych umów na wypadek niewykonania zobowiązania bez wyznaczania terminu dodatkowego, podczas gdy z treści przedmiotowych umów wprost wynika, że celem ich zawarcia było osiągnięcie przez

powoda zysków na podstawie wykonywania zaleceń sformułowanych w załączonych do nich planach marketingowych i dopiero brak zysków pomimo stosowania się do planów marketingowych dawał podstawę do odstąpienia id umów;

2. naruszenie prawa materialnego tj. art. 395 k.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie i błędne uznanie, że oświadczenie powoda o odstąpieniu od umowy było skorzystaniem z prawa odstąpienia przewidzianego w art. 492 k.c. a nie skorzystaniem z umownego prawa odstąpienia od umowy.

Wskazując na powyższe apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego, według norm przepisanych, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Powód wniósł w odpowiedzi na apelację o oddalenie apelacji jako bezzasadnej i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu za instancję odwoławczą.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego nie zasługiwała na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego zaskarżony wyrok jest trafny i brak jest podstaw do jego wzruszenia. Sąd Odwoławczy podziela i przyjmuje za własne poczynione przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne, jako znajdujące oparcie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, ocenionym przez ten Sąd w granicach zakreślonych przepisem art. 233 § 1 k.p.c. Akceptuje również oceny prawne wyrażone przez ten Sąd na gruncie ustalonego stanu faktycznego i wnioski wyciągnięte z tych ocen. Zarzuty apelacyjne podniesione przez stronę pozwaną nie mogły skutkować poczynieniem odmiennych ustaleń i ocen w kwestionowanych zagadnieniach.

Podkreślić należy, że pozwany nie kwestionował ustaleń faktycznych Sądu I instancji, podnosząc jedynie zarzuty naruszenia prawa materialnego. Istotą sporu pozostawało rozstrzygnięcie, czy w świetle okoliczności faktycznych powód składając w dniu 7 kwietnia 2016 roku o rozwiązaniu trzech umów stron, zawartych w dniu 7 grudnia 2015 roku, 21 grudnia 2015 i z dnia 25 stycznia 2016 roku, odstąpił skutecznie od zawartych z pozwanym umów. Sąd I instancji uznał, iż powyższe oświadczenie powoda stanowiło oświadczenie o odstąpieniu od zawartych z pozwanym umów o świadczenie usług informatycznych i było skuteczne na podstawie postanowień umownych zawartych w § 2 pkt 3 umowy o świadczenie usług informatycznych z dnia 7 grudnia 2015 roku i z dnia 21 grudnia 2015 roku oraz § 2 pkt 4 umowy o świadczenie usług informatycznych z dnia 25 stycznia 2016 roku w zw. z art. 492 k.c.

Zarzut pozwanego dotyczący naruszenia art. 492 k.c. w zw. z art. 65 § k.c. w ocenie Sądu odwoławczego jest nieuzasadniony. Zawarte przez strony umowy o świadczenie usług informatycznych w § 2 pkt 3 (w przypadku umów z dnia 7.12.2015 i z dnia 21.12.2015 r.) i w § 2 pkt 4 (w przypadku umowy z dnia 21.01.2016) zawierały postanowienia, iż klient (powód) zastrzega sobie prawo do rozwiązania umowy na podstawie § 4 gdy wykonawca nie wykona projektu strony w określonym powyższej czasie. Z kolei § 4 powołanych umów został przez strony nazwany „odstąpienie od umowy” i reguluje – jak wynika z jego treści – inne sytuacje faktyczne uprawniające do odstąpienia od umowy.

Mając powyższe na uwadze brak jest jakichkolwiek podstaw do podzielenia argumentacji skarżącego podnoszonej w apelacji, iż w § 2 pkt 3 i § 2 pkt 4 zawartych przez strony umów przewidziano uprawnienie powoda do odstąpienia od umowy w sytuacji nie wykonania przez pozwanego wszystkich czynności opisanych w Specyfikacji projektu strony internetowej, będącej załącznikiem do umowy oraz jeśli, mimo stosowania się do zaleceń planu marketingowego – powód nie osiągnie gwarantowanego zysku.

Skarżący pomija, że kwestie gwarancji uzyskania przez powoda umówionych przez strony zarobków uregulowane zostały przez strony w innych jednostkach redakcyjnych umów - § 2 pkt 5 umowy z dnia 7.12.2015, z dnia 21.12.2015 i z dnia 25.01.2016 roku i brak jest jakiegokolwiek uzasadnienia dla dokonywania łącznej wykładni tych zapisów z postanowieniami zawartymi w § 2 pkt 3 i w § 2 pkt 4 umów stron. Dodać należy, iż w § 2 pkt 3 i w § 2 pkt 4 umów

stron zawarto jednoznaczne sformułowanie „jeżeli wykonawca nie wykona projektu strony” co oznacza, iż powyższe postanowienia odnoszą się do ukończenia projektów stron, co – jak wynika z niekwestionowanych ustaleń Sądu I instancji – nie nastąpiło.

Zgodzić należy się także ze stanowiskiem powoda, iż nie może być mowy o realizacji planu marketingowego w sytuacji, gdy pozwany nie dostarczył powodowi ukończonego projektu strony.

Niezasadny okazał się także zarzut naruszenia przez sąd prawa materialnego – art. 395 k.c. Pozwany kwestionuje przyjętą przez Sąd I instancji podstawę prawną odstąpienia od umowy na podstawie art. 492 k.c., wskazując że podstawę odstąpienia powinien stanowić przepis art. 395 k.c., regulujący tzw. umowne prawo odstąpienia.

Przepis art. 492 k.c. przewiduje uprawnienie wierzyciela w przypadku zwłoki dłużnika w spełnieniu świadczenia do odstąpienia od umowy stron bez wyznaczania terminu dodatkowego. Odstąpienie od umowy wzajemnej bez wyznaczenia terminu dodatkowego na spełnienie świadczenia dopuszczalne jest tylko w ściśle określonych w tym przepisie przypadkach. Uprawnienie to przysługuje bowiem jedynie w razie zwłoki dłużnika oraz jeżeli uprawnienie do odstąpienia od umowy wzajemnej zostało zastrzeżone na wypadek niewykonania zobowiązania w terminie ściśle określonym. W § 2 pkt 3 dwóch pierwszych umów i w § 2 pkt 4 trzeciej umowy ustalony został termin na wykonanie zobowiązania „ w ustalonym powyższej terminie” – zaś w świetle zapisów § 2 pkt 4 umowy z dnia 7.12.2015 roku, § 2 pkt 4 umowy z dnia 21.12.2015 oraz § 2 pkt 3 umowy z dnia 25.01.2016 nie budzi wątpliwości, że strony w każdej z umów określiły termin ich wykonania odpowiednio na: 3 stycznia 2016, 15 stycznia 2016 i 19 lutego 2016 roku.

Bezspornym pozostaje przy tym w sprawie, iż pozwany we wskazanych terminach nie wykonał zawartych umów, co przyznał w korespondencji mailowej z dnia 19 marca 2016 roku, wskazując jednocześnie na przyczyny leżące po jego stronie (problemy zdrowotne).

Odstąpienie powoda nastąpiło w dniu 7 kwietnia 2016 roku a zatem w okresie, kiedy wykonawca niewątpliwie był w zwłoce. Pozwany – jak wskazano wcześniej – przyznał, że przyczyna zwłoki pozostaje po jego stronie, zobowiązując się jednocześnie do zwrotu w terminie 7 dni wpłaconych przez powoda kwot (k. 47 i 48).

W konsekwencji Sąd I instancji prawidłowo zastosował w okolicznościach sprawy – przepis art. 492 k.c. Zauważyć należy, że w razie gdy w umowie zastrzeżono uprawnienie do odstąpienia od umowy na wypadek niewykonania zobowiązania w ściśle określonym terminie, o którym mowa w art. 492 k.c. – wówczas przepis art. 395 k.c. nie ma zastosowania.

Wobec powyższych okoliczności apelacja pozwanego z mocy art. 385 k.c. podlegała oddaleniu.

SSR (del.) A. W. SSO A. B. SSO A. G.